

Region nordvest

UTFORDRENDE I ETIOPIA

Det har vore nokre rare siste månadar, for heile verda, men òg for oss. Eg trur vi trygt kan seie at ingenting blei slik vi hadde planlagt.

LES MER SIDE 43 >>

Besøksadresse:
Myrabakken Næringscenter,
Spjelkavikvn 132, 6010 Ålesund
E-post: nordvest@nlm.no

Regionleiar og ansvarleg
redaktør: Jon Ove Holen
Administrasjonsleiar:
Anne-Marit Engås
Ungleiar: Geir Henning Tunheim

KOMMENTAR

JON OVE HOLEN
Regionleder

Ikke alt er forandret

Det er skrevet mye om at livet og samfunnet er endret etter at korona-pandemien kom. Smittefare og restriksjoner har ført til store endringer i måten vi møtes og oppfører oss på, både i sosiale sammenhenger og i arbeidslivet. Men til tross for store endringer, er fortsatt mye som før.

Fortsatt blir 30 % av verdens befolkning regnet som unådde med evangeliet. Misjonsoppdraget har ikke endret seg på grunn av pandemien. Han som vil at alle mennesker skal bli frelst, har ikke endret på planen sin. Det er heller ingen endring i kallet han har gitt oss. Derfor er det viktig at alle de andre endringene ikke fører til at vi tar oss en pause fra misjonsoppdraget.

Barn og unge. Fortsatt er det mange barn og unge i Norge som ikke har et tilbud om å delta i kristent arbeid. Noen steder er det gode tilbud til barn og unge i ulike alder, men mangelen på ansvarlige voksne gjør at det stadig blir flere steder uten et slikt tilbud. Derfor er det viktig at vi kommer i gang så raskt som mulig med barne- og ungdomsarbeidet, for at så mange som mulig skal ha mulighet til å møte Jesus.

Forkynnelse. Fortsatt har vi behov for å høre Guds ord. Derfor er det viktig å fortsatt møtes på bedehuset, i forsamlingen og i de mindre fellesskapene. I perioden med full nedstengning, var det mange tilbud med møter på nett. Nå er det færre slike tilbud, men også gode muligheter for å møtes

i forsamlinger og på bedehus. Samtidig gjør smitteverntiltak og registrering av møtedeltakere det litt mer komplisert å gjennomføre møter. Men det er ingen grunn til å vente med å starte opp igjen virksomheten. Vi trenger å møtes og vi trenger å høre Guds ord.

Givertjeneste. Fortsatt er det behov for gaveinntekter for å kunne drive NLMs arbeid i Norge og internasjonalt. Det er gledelig at gaveinntektene er gode til tross for avlyste møter og samlinger. Det er flott at vi har et misjonsfolk som gir ekstra når behovet er stort. Men selv om økonomien i NLM når dette skrives ser bedre ut enn vi hadde fryktet, er vi fortsatt spent på resultatet for hele 2020.

«Misjonsoppdraget har ikke endret seg på grunn av pandemien.»

En stor del av gaveinntektene kommer i november og desember, og det er vanskelig å vite i hvor stor grad disse inntektene blir påvirket av korona-pandemien.

Selv om verden på mange måter ikke er til å kjenne igjen, er mye akkurat som før. For å oppfylle oppdraget, for å vinne «Verden for Kristus», må vi arbeide, be og gi. De praktiske måtene å gjøre det på kan variere, og av og til kan det være krevende. Men han som har gitt oss oppdraget har lovet å være med oss alle dager.

Monica Volle og Hilde Lillebø er nye barne- og familiearbeidere i Misjonssalen Ålesund.

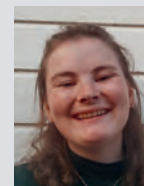
FOTO: REGION NORDVEST

PERSONAL

Etelney Silva Barbosa er ansatt som ny områdearbeider og forsamlingsleder i Molde. Han er opprinnelig fra Brasil og har bodd i Norge i 3 år. Han tok over stillingen etter Sakarias Ingolfsson.

Marte Elvira Rolvsjord er ansatt som barne- og ungdomsarbeider i Region nordvest. Hun er opprinnelig fra Trondheim, men nå bosatt på Sula ved Ålesund. Hun tar over stillingen etter Hilde Ådland.

Monica Volle og Hilde Lillebø er ansatt som barne- og familiearbeidere i Misjonssalen Ålesund. De deler en 50 % stilling i et vikariat på ett år.

Jan Magnus Dybvik er ansatt i et 6 måneders vikariat i Radio Nordvest. Han er tidligere utsending i Elfenbenskysten og har reist som forkynner i regionen det siste året.

Vi ønsker Etelney, Marte Elvira, Monica, Hilde og Jan Magnus velkommen i medarbeiderfellesskapet. Samtidig takker vi Sakarias og Hilde for innsatsen i regionen og vi ønsker dem lykke til med nye oppgaver.

REGION NORDVEST

LIVET I ETIOPIA

Det har vore nokre rare siste månadar, for heile verda, men òg for oss. Eg trur vi trygt kan seie at ingenting blei slik vi hadde planlagt.

TEKST **UTSENDING I ETIOPIA**

Eg har no vore utsending i Etiopia i over 5 år og i det siste halvanna året har vi vore stasjonert i Aust-Etiopia.

Eg har jobba som lærer på den desentraliserte norske skulen (DDNS) og mannen min har jobba i kyrkja, samtidig som han jobbar for å fullføra bachelorutdanninga si i missiologi som han byrja på då vi budde i Hawassa. I mars/april blei kyrkja stengd og halvparten av DDNS reiste til Norge, så avslutninga på skuleåret blei litt annleis enn vi hadde sett for oss.

FOR FØRSTE GONG. Det mannen min var mest engasjert i i kyrkja der vi bur, er noko som blir kalla «Compassion». Dette er eit tilbod for fattige barn og unge i nærleiken av der kyrkja held til. Her samlast over 200 barn og ungdom kvar laurdag og får høyre andakt og leike inne på kyrkjetomta, ein gong i månaden kan dei også få med seg korn, olje eller andre matvarer heim til familiane sine. Gjennom dette har mannen min kome i kontakt med mange barn og ungdom som aldri før har fått høyre

om Jesus. Han har òg hatt andre oppgåver i kyrkja.

MISJONAL KYRKJE. Målet og håpet for arbeidet, saman med dei andre utsendingane våre her i Aust-Etiopia, er å kunne inspirere og påverke kyrkja sine medlemmar og leiarar til å bli ei misjonar kyrkje. Vi ber og håper at den lokale kyrkja kan vere med å nå ut til naboane sine, og at dei, til tross for språklege, kulturelle og historiske barrierar mellom folkegruppene, kan vere med å nå ut til ei av dei minst nådde folkegruppene her i Etiopia.

KREVANDE TID. I sommar fekk vi nokre veker av ferien vår i kjente trakter i Hawassa. Sjølv om det var veldig kjekt å vere tilbake der vi budde før, var det veldig rart å sjå kva slags verknad både korona og den politiske situasjonen har hatt på byen det siste året. Hawassa er normalt ein turistby og er som regel populær for andre etiopiarar, men no er dei fleste av hotellene stengd og bybildet er prega av at det er lite folk i gatene. Det merkast òg med at det er fleire tiggjarar i byen, og folk åtvare oss mot fleire tjuvar.

Dette vil nok merkast meir og meir i andre byar i Etiopia òg, og det er trist å sjå. Ver gjerne med å be for Etiopia og Mekane Yesuskyrkja, som er veldig prega av situasjonen. Vi ber om at Gud må verne om land og folk!

VÅR UTSENDING

Teksten er skriven av ein utsending frå Region nordvest, som for tida er stasjonert i Aust-Etiopia.

MITT SANGVERS

Vi var kristenruss, og på møteturné i Romsdalen. Året var 1970 og jeg var 20 år.

Som taler hadde vi med oss Arne Moslått. Han var en fantastisk fin ungdomsleder og sangpedagog. Ja, han lærte oss faktisk å synge firstemt på møtene i løpet av turnéuka.

Vi hadde noen fine stunder sammen på formiddagene den uka turnéen varte. Hver dag startet med et vi sang nr. 492 i Sangboka, «Eg ville gjerne eiga ei tru så sterk og stor».

Denne sangen, av Jesper Krogedal, har senere betydd mye for meg. Den handler om å få legge bort alt vårt slit og strev med å få til et fint kristenliv, og heller bygge hele vår tro på Jesu fullbrakte verk.

Eg ville gjerne eiga ei tru så sterk og stor, Ei tru som kunne synast i gjerning og i ord.

Men når mi tru sig saman og alt mitt eige verk, Då har eg berre Jesus, og då er trua sterk.

Ja, Jesus, lat meg alltid få ha mitt liv i deg! Ditt liv, di tru, din kjærleik, du gav det alt for meg.

Her i mitt eige hjarta er berre synd og mein, Men ved det verk du gjorde, er eg fullkommen rein.

Jeg minnes Arne Moslått med takknemlighet for det han betydde for oss ungdommer i en viktig tid i livet.

PER EINAR ELLINGGARD

Det blir fullt i loftstuen hos familien Vestgarden når det er bibelgruppesamling.

OVERFULL BIBELGRUPPE

I Misjonssalen Ålesund er bibelgruppa for tweens nesten blitt for populær. Stua blir for full.

TEKST ROBERT VESTGARDEN

Høsten 2016 fikk vi utfordringen å starte en bibelgruppe for jenter og gutter i tweensalder i Misjonssalen. Det er mange barnefamilier i menigheten vår i Ålesund, og vi satte derfor en grense på to årskull: De som er født i 2005 og 2006, det vil si for dem som den gangen var 10 og 11 år. På første samling møtte omtrent 15 barn – noe som allerede da ble litt trangt i ei loftstue med 8 sitteplasser. Men enda trangere skulle det bli. Barna begynte å invitere med seg venner, noe vi selvsagt sa ja og velkommen til.

TRIVSEL. Hvorfor trivdes barna og kom tilbake gang etter gang? Jeg stilte spørsmålet videre til en av dem som nå er blitt ungdom og konfirmant. Svaret var enkelt: Vi har hatt en fin blanding av trosopplæring og sosialt fokus.

Vi håper bibelgruppa er til velsignelse for de – etter hvert ganske mange – som har deltatt i den. Vi som får stille vår lille stue til disposisjon, er i hvert fall velsignet. Ekstra moro

Gangen i huset blir fylt opp av sko når ungdommene kommer på bibelgruppe.

er det å treffe så mange av ungdommene igjen når hele menigheten samles i Misjonssalen. Vi tror dette henger sammen med det sosiale i gruppa: At ungdommene blir godt kjent, og at de dermed har noen å henge med på møter og gudstjenester i menigheten.

Quizen er enkel, men overraskende populær.

FAST LITURGI

Konkret har vi gjort følgende (vi har fulgt et så fast opplegg at jeg nesten vil kalle det en liturgi):

1. Oppvarmingslek: Ca. 10 minutter med navnelek eller en annen lek som gjør at vi blir enda bedre kjent – og i enda bedre humør.

2. Bibellesning: Vi har kjøpt inn og delt ut Knut Tveitereids «En helt overkommelig bibel». Den gjengir og kommenterer sentrale bibeltekster fordelt på årets 365 dager. Den oppfordrer vi ungdommene til å bruke også når det ikke er bibelgruppe. På selve gruppekvalden leser vi tekst og kommentar for to-tre dager.

3. Samtale: Etter vi har lest dagens tekster, stiller vi noen spørsmål og samtaler litt om bibeltekstene eller noe annet aktuelt.

4. Quiz: Vår tradisjonelle 5 ganger 5-quiz er enkel, men overraskende populær. Vi stiller 5 spørsmål til 5 ulike kategorier med utgangspunkt i bibeltekstene. Lag, konkurranse og premier er selvsagt viktig.

5. Film: Siste del av kvelden ser vi en ungdomsfilm, fortrinnsvis med kristen profil. Det finnes en del gode amerikanske filmer å velge blant på «kristenmarkedet». Vi må dele en film på to eller tre kvelder, så da blir det føljetong.

6. Mat: Mat er viktig. Vi spiser mens vi ser film. Menyen er alltid pizza eller tacobagett. Iste (!) er blitt fast drikke.

7. Velsignelsen: Kl 21 – etter en samling som har vart i to timer – ber vi velsignelsen høyt sammen.

DA MØTTE GUD MEG

接棒！ 福音的託付！

(EVANGELIET MÅ GIS VIDERE)

I juli 2019 var jeg invitert ut til Taiwan for å være med på stevnet som samarbeidskirka vår, LCROC*, arrangerer for medlemskirkene hvert tredje år. Jeg visste det ville bli en festdag. Jeg var med fra begynnelsen for mange år siden, og det var alltid så fint da mange hundre, store og små, kom med buss og med tog, med bane og med taxi for å glede seg over fellesskapet og for å oppmuntres til videre tjeneste.

HVEM VIL TA STAFETTPINNEN?

Jeg skulle tale om det å overlevere stafettpinnen. Det lå mine eldre medarbeidere på hjertet at evangeliet måtte gripe unge kristne slik at de vil ta del i evangeliestafetten og føre arven videre. – Du må fortelle om misjonskallet og om utfordringene som møtte våre misjonærer på gamlefeltet i Kina og også om starten på NLMs arbeid på Taiwan (1952), sa de før de fortsatte. – De unge må få kjennskap til sammenhengen de står i. Og så må du inspirere oss til misjon.

Det var litt av en utfordring jeg fikk til de tre timene jeg hadde til disposisjon.

Fra min plass på scenen så jeg mange kjære, kjente ansikter. Og – takk og pris – mange nye også. Men noen savnet jeg, noen som hadde flyttet, og også noen som ikke lenger søkte til fellesskapet. Kunne jeg gjort mer for at de fortsatt hadde vært med i stafettløpet? Min egen misjonærtjeneste fór som en lyn-film for øynene mine. Det er mye jeg gjerne skulle hatt gjort og mye jeg skulle ha gjort som ikke ble gjort. – Husk at din tjeneste også er under Guds nåde! Det minnet Gud meg om. Ja, og derfor fikk jeg

Velkomstkomiteen.

FOTO: PRIVAT

glede meg der jeg satt: «Men alt er av Gud, han som ved Kristus forsonte oss med seg selv og ga oss forsoningens tjeneste» (2 Kor 5,18).

«NASJONALSANGEN». Jeg fortalte om hvordan misjonens «nasjonalsang», «Din riks-sak, Jesus, være skal min største herlighet» hadde vært en del av mitt misjonskall i alle år. Og hvordan den ble en bønn jeg ofte bad: Lær meg å skue med ditt blikk Hvert folk som liv og grenser fikk!

Så opplevde jeg at hele flokken reiste seg og var med da vi sang sangen på kinesisk. Det så ut som alle sang av full hals, både de eldre som kunne sangen og de yngre som ikke gjorde det. Og du som gav meg vennenavn – vil gi meg makt Å gå hvor du har sagt.

Det var en opplevelse jeg unner alle «gamle» taiwanmisjonærer og alle misjonsvenner å få del i.

Der oppe på scenen i den flotte salen til Taiwan Petroleum Company gav Gud meg et framtidsmøte: *Da vet jeg visst mitt øye får Et herlig syn å se – Guds rike står i stråleskrud: Krist hentet har sin dyre brud Av alle stammer, fra hver egn*

Der nede i salen satt de, de mange som vil være med i evangeliestafetten og som trenger våre heiarop og forbønn! Mange som vil stemme i sammen med meg og dere: *Takk, at jeg også fikk ditt kall og skal få være med!*

*LCROC: Luth. Church of Rep. of China (Taiwans off. navn).

ANNA SÆTHER

Landskap i Mongolia.

FOTO: JAN INGVE BERNSEN / NLM

Lars Petter Ødegård.
FOTO: SAKARIAS INGOLFSSON

EG VAR FRAMAND

Eg har aldri vorte forfulgt. Eg har aldri kjent på kroppen korleis det er å måtte flykte ifrå heimlandet mitt, men eg har fått erfare litt korleis det er å vere framand.

TEKST LARS-PETTER ØDEGÅRD

STRATEGI

Tredje punkt i Region nordvest sin strategi mot 2020:

Tjenende liv:

- Vi vil skape arenaer i nærmiljøet der vi når nye mennesker med evangeliet.

- Vi vil leve ut Jesu kjærlighet i hverdagen ved å styrke lokalt diakonalt arbeid i alle områder.

Det å ikkje kunne snakke med folk, ikkje skjønne korleis ting verkar og å ikkje kjenne dei kulturelle kodane. Eg følte meg også litt ubrukeleg. Eg var ikkje lenger ein ressurs, men eg var ein byrde. Han som måtte ha alt forklart på engelsk, han som ikkje skjønnte noko.

For fyrste gong kjende eg óg på ein form for einsamheit. Eg vart sjelden invitert med på ting av dei lokale. Og etterkvart innsåg eg at det heller ikkje var naturleg å invitere meg på sosiale aktiviter.

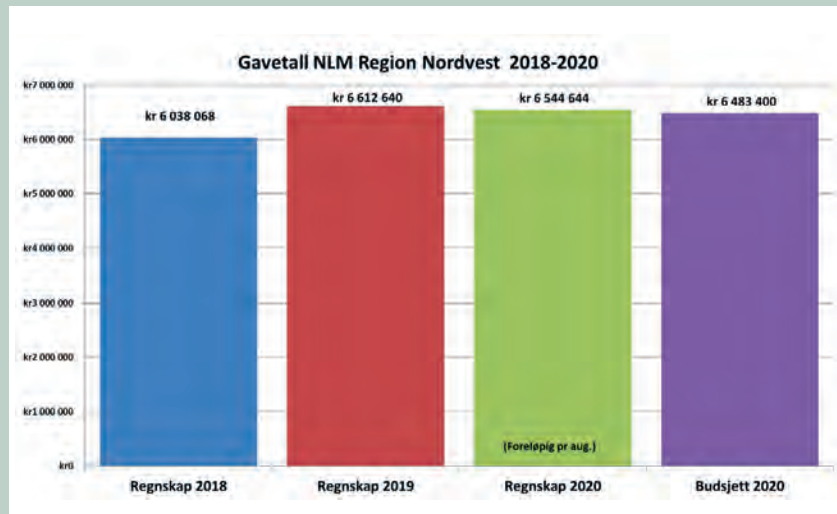
EG VAR EIN FRAMAND. Eg hadde to fantastiske år i Mongolia, men erfaringa gav meg også nokre nye perspektiv. No har eg blitt oppteken

av korleis eg sjølv tek imot innvandrarar her i Noreg.

Matteus kapittel 25, vers 35 og 40: Eg var framand, og de tok i mot meg (...) Alt de gjorde mot eit av desse minste syskena mine, det gjorde de mot meg.

Kan eg stå framfor trona og nikke annerkjennande på spørsmåla frå Jesus eller er eg ein av dei som svikta min neste?

Bak kvart einaste asylnummer er der eit menneskeliv som vi er kalt til å elske av han som vil at alle skal bli frelst. Mange av dei som kjem hit til landet, er allereie dine brødre og søstre i Kristus. Og alle dei som ikkje er det, kan enno verte det.

POSITIVE GAVETALL

Vi er veldig glade for at gaveinntektene i regionen holder seg oppe tross redusert aktivitet siste månedene. Tusen takk for trofast givertjeneste!

Gavetall. Foreløpige gavetall per august er på 6,5 millioner kroner for NLM region nordvest. Dette er 60 000 over budsjett pr. august, og 70 000 lavere enn samme periode i 2019. Totalt gavebudsjett i 2020 er 11,2 millioner kroner.

Vi er oppløftet over at gaveinntektene ikke har hatt noe særlig nedgang. På grunn av avlyst regionmøte er kollektinntekter betydelig redusert fra året før. Under regionmøte i 2019 kom det inn 190 000,- i kollekter. Vi ser at inntekter fra misjonsfelleskap, gjennom foreningsmøter og offentlige møter, også har gått ned, men det er gledelig at de totale gavene har holdt seg nokså stabile på grunn av økte gaver via vipps, giro og enkeltgaver. Mange forsamlinger har også opprettholdt aktivitet gjennom digitale møter og mindre samlinger. Fast givertjeneste har økt med 160 000 fra samme tid i fjor.

Permitteringer. I mars ble mange ansatte i Region nordvest helt eller delvis permittert fordi møter ble avlyst og inntekter redusert. De fleste ansatte i region nordvest var tilbake i full jobb før ferien. Permitteringene har redusert lønnsutgiftene kraftig. I perioden er besparelsene i vår region på lønnskostnader på ca en halv million. I tillegg kommer sparte lønnskostnader ved leirstedene.

Gjenbruk. Stengingen av gjenbruksbutikkene har ført til stor nedgang i inntektene til NLM. Pr. juli var inntektene fra butikkene her i regionen 930 000,- lavere enn samme periode i fjor. Butikkene i vår region har nå åpnet igjen, med noe redusert åpningstid.

Takk. Stengte gjenbruksbutikker og avlyste arrangement førte til en dramatisk situasjon for NLM. Stabile gaveinntekter og reduserte kostnader gjør situasjonen bedre. Aktiviteten ved leirstedene våre øker også. Vi er likevel spente på høsten, og mulighetene for å opprettholde møte-, forenings- og leiraktiviteten. Vi trenger hverandre i de lokale fellesskapene. NLM trenger levende fellesskap som kan dele evangeliet i Norge og gjøre det mulig å fortsatt drive misjon internasjonalt.

Takk til hver enkelt som har bidratt ekstra i denne krevende tiden. Takk for gaver og forbønn.

REGION NORDVEST

Sve Gravferdsbyrå
Per Arne Sve
6200 Stranda
Telefon: 922 22 140

PURE
NORWEGIAN SEAFOOD AS

SULA ENTREPRENØR AS
Mauseidvåg småbåthavn
Innendørs/utendørs vinteropplag av båter
Tlf.: 913 05 341

ELIAS BREIVIK as
TRANSPORT

BLINDHEIM INDUSTRIVEG 4
6020 ÅLESUND
FAX: 70 14 24 99
MOBIL: 400 06 384

Radio Nordvest
RADIOEN FOR ØRE & HJERTE

- **Elnesvågen** (Torget 6/8) • Tlf 40443469 Ti.-to. 11-17. Fr.-lø. 11-15
- **Kristiansund**, Rørgata 8-10 • Tlf 40443479 To.-fr. 12-17. Lø. 11-15
- **Ålesund**, Brusdalsveien 216 • Tlf 40443460 On.-fr. 12-17. Lø. 11-15

- **Ørsta**, Voldavegen 20 • Tlf 40443454 On.-fr. 10.30-16.30. Lø. 10.30-14.30

NLM GJENBRUK